ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γράφει ο **Γιάννης Λαθήρας**

Μια ακόμη μίζερη, ηττοπαθής, μυωπική, μειωμένων προσδοκιών και αυτοαναφορική συζήτηση εκτυλίσσεται πάλι αυτές τις μέρες στους κόλπους της αριστεράς προσπαθώντας να ερμηνεύσει το εκλογικό αποτέλεσμα στην χώρα μας. Επιδερμικές αναλύσεις, κοινοβουλευτικός κρετινισμός, δημοσιογραφικές καταγραφές, γκρίνια, εσωστρέφεια, εμφύλιοι, ελιτισμός, αυτοϊκανοποίηση με τελική κατάληξη πάντα το ...μαρξιστικό-λενινιστικό : «το μη χείρον βέλτιστον ». Τα ίδια πριν λίγο καιρό για να εξηγήσει την άνοδο του νεοφασισμού στην Ευρώπη, προχθές την επικράτηση του Ερντογάν κ.ο.κ.

Αγνοείται και παρακάμπτεται η μεγάλη εικόνα του σύγχρονου κόσμου.

Καμιά συζήτηση για τα μεγάλα και τα δύσκολα τα απελευθερωτικά. Λείπει αφόρητα η μεγάλη αφήγηση...

Η επέλαση της αντιδραστικής σταυροφορίας του κεφαλαίου και τα τελευταία χρόνια του φασισμού διευκολύνεται από την απουσία μιας συνολικής κριτικής του υπάρχοντος συστήματος , ενός εργατικού κινήματος με κομμουνιστικά ανταγωνιστικά χαρακτηριστικά.

Δυστυχώς οι «έρημοι» εκπρόσωποι του κόσμου της εργασίας: συνδικάτα , οργανώσεις, κόμματα κλπ. έχουν στην πλειοψηφία τους προσαρμοστεί, χωρίς εισαγωγικά, στα δόγματα, τις αξίες, τις αφηγήσεις και τους μύθους των κυρίαρχων . Το πολύ-πολύ να προτείνουν ένα είδος ...ευθανασίας απέναντι στον επώδυνο και βασανιστικό θάνατο .

Δεν μπορείς να τους αρνηθείς ότι είναι προτιμότερο. Άλλοι θα προτείνουν τοποθέτηση

...κλιματιστικών στην κόλαση. Κι αυτοί έχουν το δίκιο τους....

Η παραπαίουσα και, σε μεγάλο βαθμό, ανύπαρκτη Αριστερά, περιορίστηκε τις τελευταίες δεκαετίες σε μια γραφική λεκτική αντιπαράθεση, μέσα από τα συστημικά μέσα, επικοινωνιακά δίκτυα, με επερωτήσεις στα διακοσμητικά κοινοβούλια, συμβολικές διαμαρτυρίες κομματικής επίδειξης δύναμης κλπ. βολεύτηκε στο ρόλο του αριστερού ψάλτη που συλλειτουργεί. Παρ' όλο που ξεσπούν κάθε τόσο εδώ και κει μικρές και μεγάλες εξεγέρσεις, που παραπαίουν στο τέλος ελλείψει αποφασιστικής πρωτοπορίας. Η αντισυστημική οργή αδιαμόρφωτη και ενστικτώδης διαχέεται ...δεξιά και ακροδεξιά, ενώ συχνά μετατρέπεται στο «ο σώζων εαυτόν σωθήτω» και επιστρέφει στους κόλπους του πιο οικείου διαχειριστή.

Το σύνολο των εξελίξεων (οικονομική, περιβαλλοντική, ενεργειακή, επισιτιστική, κοινωνική,υγειονομική, μορφωτική, ηθική και πολιτιστική κρίση, πόλεμοι, προσφυγιά κλπ.) δείχνει όλο και πιο παραστατικά τον όλεθρο στον οποίο ο καπιταλισμός σέρνει όλο και πιο κοντά τους λαούς. Η ανάγκη άλλης κοινωνίας του σοσιαλισμού/ κομμουνισμού, η επαναστατική ανατροπή του σημερινού άδικου και καταστροφικού συστήματος, γίνεται ανάγκη επιβίωσης. Το βάθος των αντιθέσεων κάνει αντικειμενικά πιο επίκαιρη τη «στρατηγική» απάντηση της επανάστασης και του κομμουνισμού με ένα άμεσο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης και την ανάγκη της ανατροπής της επίθεσης. **Ενδιάμεσες «λύσεις» μέσα στα πλαίσια της σημερινής κατάστασης δεν μπορούν να απαντήσουν.**

Η ανατροπή του δολοφονικού, καπιταλιστικού μοντέλου παραγωγής και του τρόπου ζωής που επιβάλει, δεν είναι επιθυμία κάποιων, μια ιδεοληψία, μια ουτοπία, ούτε καν όρος βελτίωσης της ανθρώπινης ύπαρξης, αλλά καθίσταται πλέον κατεπείγουσα ανάγκη (και δυνατότητα) για την επιβίωση της Φύσης και του Ανθρώπου. Πριν η καταστροφή φτάσει σε μη αντιστρεπτές καταστάσεις. **Επιβάλλονται «ακραία κοινωνικά φαινόμενα» για την επίτευξη αυτού του άλματος απελευθέρωσης της Φύσης και του Ανθρώπου.**

Απαιτούνται κολοσσιαίες αλλαγές και ανατροπές που δεν χωράνε στο έδαφος του παρόντος συστήματος παραγωγής, οικονομικής/κοινωνικής οργάνωσης, προτύπων, αξιών και τρόπων κατανάλωσης και ζωής. Το αντίθετο: προϋποθέτουν την ανατροπή του.

Ανταρσία στο καράβι λοιπόν, για αλλάξουμε ρότα, για τις όμορφες θάλασσες που θα ταξιδέψουμε

1. Για τη συλλογική και δύσκολη μάχη επιβίωσης και σωτηρίας του λαού, την αλληλεγγύη. Για να μη μείνει κανένας μόνος του στη κρίση, για να μη πεινάσει κανένα παιδί, να μη φύγει κανένα παιδί από το σχολείο, να μη μείνει κανείς χωρίς περίθαλψη, στέγη, τροφή, μόρφωση, να μη τρελαθεί κανένας, να μην αυτοκτονήσει άλλος δικός μας λαϊκός άνθρωπος. Για να σκοτώσουμε το σύστημα που σκοτώνει ανθρώπους όνειρα ζωές ελπίδες.

2. Για την αυτοοργάνωση και αυτοδιαχείριση των αγώνων, τον αγωνιστικό συντονισμό τους, για να γίνουν οι ΓΣΕΕ- ΑΔΕΔΥ ιστορία (μαύρη) του εργατικού κινήματος. Για να γίνουν τα μεγάλα ζητήματα της κατάργησης των μνημονίων και των νόμων τους, των υποδουλωτικών, δανειακών συμβάσεων, της διαγραφής του ληστρικού χρέους και των χρεών των εργαζομένων, της αναδιανομής του πλούτου, της διεκδίκησης εργασίας για όλους, μιας αξιοπρεπούς, περήφανης και δημιουργικής ζωής, της σύγκρουσης και εξόδου από ευρώ-ΕΕ, της κατάργησης των εξοπλισμών αιτήματα και του πιο «μικρού» αγώνα. **Για να κάνουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι πολιτική,** χωρίς διαμεσολαβήσεις και χειραγωγήσεις, υποκείμενα της πολιτικής πάλης και όχι αντικείμενα- χειροκροτητές, καταναλωτές και παθητικοί ψηφοφόροι! Για ένα νέο εργατικό κίνημα των αποφασιστικών αγώνων μέχρι τέλους.

3. Για την οργάνωση των ανέργων και απολυμένων. Για να απαγορευτούν οι απολύσεις, να ανοίξουν τα κλειστά εργοστάσια, να ανθίσει η παραγωγική δραστηριότητα στην πόλη και στο χωριό, **να μειωθεί δραστικά ο χρόνος της καθημερινής εργασίας και των ορίων συνταξιοδότησης.** Για να γίνει η εργασία ανθρώπινη και δημιουργική, αξιοποιώντας τις ασύλληπτες επιστημονικές – διανοητικές- εμπειρικές δυνατότητες της εποχής.

4. Για το τσάκισμα των φασιστικών συμμοριών, την ιδεολογική και πολιτική τους απογύμνωση, **για να γίνουν οι μετανάστες αδέλφια μας**, συναγωνιστές, συνάδελφοι, συμμαθητές, συμφοιτητές , συμπαίκτες, συμπολίτες **κι η αναγκαστική μετανάστευση εχθρός.**

5. Για να γίνουν οι πόλεμοι, ο ιμπεριαλισμός κι η φτώχεια παρελθόν κι ο διεθνισμός, η ειρήνη η ανεξαρτησία κάθε λαού το μέλλον. Για να μη χαθεί μια ολόκληρη γενιά, τα παιδιά μας, στη νέα μετανάστευση.

6. Για να μη ξεπουληθούν, καταστραφούν, λεηλατηθούν τα κοινωνικά αγαθά: η υγεία , η παιδεία, η γη, ο αέρας, ο ήλιος, η θάλασσα, το υπέδαφος, οι ακτές, το νερό, τα δάση, οι επικοινωνίες, οι συχνότητες, οι υποδομές της χώρας, οι μεταφορές... Αντίθετα να

γίνουν δημόσια κοινωνική ιδιοκτησία με εργατικό κοινωνικό έλεγχο για την κάλυψη των κοινωνικών αναγκών, την ελεύθερη πρόσβαση παντού και από όλους, τη σωτηρία του περιβάλλοντος.

7. Για το νέο καθοριστικό γύρο της επερχόμενης γιγάντιας, κοινωνικής σύγκρουσης για τη θεωρητική, πολιτική, ηθική, αξιακή, προετοιμασία, την οργάνωση και την τελική νίκη της μεγάλης λαϊκής, εργατικής και νεολαιίστικης εξέγερσης που είναι η βασική προϋπόθεση για την ανατροπή του κοινωνικού κανιβαλισμού- βαρβαρότητας που ζούμε.

8. Για την ουσιαστική (εκεί στη φωτιά των κοινωνικών αγώνων) κοινή δράση της αριστεράς αναζητώντας- διεκδικώντας το maximum από αυτά που δημιουργούμε, παράγουμε και μας ανήκουν και όχι τα minimum που μας δίνουν, του δήθεν εφικτού και ρεαλισμού –πραγματισμού της αέναης ήττας και αναβολής των σκοπών μας για τις μέρες που ποτέ δεν έρχονται.

9. Για μια άλλη αριστερά! Για να σπάσουν τα στεγανά, οι υγειονομικές ζώνες, οι ενδοαριστεροί εμφύλιοι, οι δογματισμοί, οι απολυτότητες, οι αγκυλώσεις, οι αστικού τύπου παραγοντισμοί, εγωισμοί, αντιπαραθέσεις ή «συμμαχίες». Για μια αριστερά που θα ενώσει το λαό, τα κινήματα, που θα γκρεμίσει τα «φρούρια», αλλά και τις «γέφυρες» με την απέναντι ταξική όχθη, θα ακυρώσει-αρνηθεί τους διαγωνισμούς μπροστά στο «φιλοθεάμον κοινό» της για να μοιράσει τα «πτωχά ιμάτια» της, αλλά απευθυνόμενη με ένα λόγο λαϊκά και ανεπιτήδευτα κατανοητό στην κοινωνική πλειοψηφία, να διεκδικήσει να απαλλοτριωθούν από το λαό για το λαό τα κλεμμένα «ιμάτια» των μεγιστάνων του πλούτου και της εκμετάλλευσης, θα ενωθεί δηλαδή με το σκοπό της: **την ανατροπή του παρηκμασμένου, καταστροφικού, δολοφονικού, ολοκληρωτικού καπιταλισμού!**

10. Για να υποτάσσει τα πάντα σ΄ αυτόν, στον πιο ευγενικό σκοπό της κοινωνικής απελευθέρωσης, που είναι πια δυνατότητα και αδήριτη αναγκαιότητα της εποχής μας, χρησιμοποιώντας αντίστοιχα μέσα με την ηθική, το μεγαλείο και την ανθρωπιά της κοινωνίας που οραματίζεται, που θα κάνει **την τέχνη πολιτική και την πολιτική τέχνη από όλους για όλους!**

11. Για να πάρει ο ίδιος ο λαός την εξουσία όλη την εξουσία, για την συντριβή του αστικού κράτους και διάλυσης όλων των κατασταλτικών του μηχανισμών, που αποτελούν και τον βαθύ του πυρήνα. Με τα δικά του όργανα, επιτροπές, συμβούλια «βουλές», «συντάγματα» και «κυβερνήσεις», να ελέγχει τα πάντα, να σχεδιάζει τα πάντα. Έχουμε

πλούσια εμπειρία εδώ από την ιστορία θετική κι αρνητική του επαναστατικού κινήματος και από την δική μας **πρώτη και μοναδική φορά αριστερά** που ήταν η κυβέρνηση του βουνού ψηφισμένη για πρώτη φορά από γυναίκες , η λαϊκή αυτοδιοίκηση, εκπαίδευση και δικαιοσύνη Για να χτίσει την πιο πλατιά δημοκρατία από καταβολής κόσμου, για το βασίλειο της ελευθερίας!

12. Να ξαναγίνει η αριστερά και οι ιδέες της «φάντασμα» που πλανιέται παντού πάνω από τον άδικο τούτο κόσμο, φόβος και τρόμος του κάθε αφεντικού, τραπεζίτη, τοκογλύφου, σιχαμένου απατεώνα αστού πολιτικού.

13. Για να μην «ξεχνιέται» στη διαχείριση και την ενσωμάτωση, να μην ξεχνά το ρόλο της και γίνεται «κατοικίδιο» του συστήματος, άλλοθι, εξισορροπιστής των αντινομιών και των αντιφάσεών του εξανθρωπιστής του τέρατος, να μη μεταλλάσσει το DNA της.

14. Για να διαχωριστεί και να αποδιώξει από πάνω της την «σκουριά» του υπαρκτού, αναζητώντας αυτοκριτικά και κριτικά το νέο κομμουνισμό της εποχής μας, του 21ου αιώνα, της ισότητας, της πλήρους ατομικής προσωπικότητας, της ελευθερίας, της αδελφοσύνης, χωρίς ίχνους εκμετάλλευσης του ανθρώπου και της φύσης!

Τι από αυτά συζητήθηκε πριν ή μετά τις εκλογές;